

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2041/2019
17.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Небојша Миковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Божидар Пандуровић, адвокат из ..., ради утврђења права својине по основу одржаја и грађења на туђем земљишту, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3618/17 од 10.07.2018. године, у седници одржаној дана 17.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3618/17 од 10.07.2018. године, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3618/17 од 10.07.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину, Судска јединица у Ћуприји П 459/16 од 11.07.2017. године, првим ставом изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је тужилац на основу одржаја власник и трајни корисник земљишта испод свог стамбеног објекта, означеног у Листу непокретности број .. КО ..., као објекат број .., који се делом у површини од 14 м² налази и на кп.бр. .. у КО ..., у мерама и границама ближе означеним у овом ставу изреке, и стамбеног објекта који се над овим делом земљишта налази, као и дела око тог објекта који се налази на кп.бр. .., а у ширини од 1,10 метара од самог објекта, који је нужен за његово коришћење, а у површини од 15,76 м², а према скици вештачења „Геомерења“ д.о.о. Ћуприја од 20.12.2016. године и вештака Зорана Дачића из ... од 06.01.2017. године, што је тужени дужан да призна и да трпи, као и да тужиоцу омогући несметано коришћење наведеног земљишта, као неоснован. Другим ставом изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је тужилац на основу одржаја власник помоћних објеката саграђених на кп.бр. .. у КО ... у скици „Геомерења“ д.о.о. Ћуприја од 20.12.2016. године, описаним као објекат број .. и објекат број .., као и власник и трајни корисник земљишта у мерама и границама ближе описаним у овом ставу изреке, укупне површине 44 м², што је

тужени дужан да призна и трпи са се тужилац на овој површини укњижи као власник и трајни корисник код РГЗ СКН у Ћуприји, као и да му омогући несметано коришћење наведеног земљишта, као неоснован. Трећим ставом изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и утврђено је да је тужилац на основу изградње власник стамбеног објекта означеног у Листу непокретности број .. КО ..., као објекат број .., као и власник и трајни корисник земљишта испод стамбеног објекта – зграде, који се делом у површини од 14 м² налази на кп.бр. .. КО ..., у мерама и границама ближе описаним у овом ставу изреке, што је тужени дужан да призна и да трпи да се тужилац на овој површини укњижи као власник и трајни корисник код РГЗ СКН у Ћуприји, док је одбијен тужбени захтев тужиоца да се утврди да је власник и дела око тог објекта који се налази на кп.бр. ..., а у ширини од 1,10 метара од самог објекта који је нужен за његово коришћење, у површини од 15,76 м², а према скици вештачења „Геомерења“ д.о.о. Ћуприја од 20.12.2016. године и вештака Зорана Дачића из ... од 06.01.2017. године, што је тужени дужан да призна и трпи да се тужилац на овој површини укњижи као власник и трајни корисник код РГЗ СКН у Ћуприји, као и да му омогући несметано коришћење наведеног земљишта. Четвртим ставом изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и утврђено да је тужилац по основу изградње власник помоћних објеката саграђених на кп.бр. .. у КО ..., описаним као објекат број .. и објекат број .., који се простиру у мерама и границама ближе описаним у овом ставу изреке, што је тужени дужан да призна и да трпи да се тужилац на овој површини укњижи као власник и трајни корисник код РГЗ СКН у Ћуприји, док је одбијен тужбени захтев тужиоца да се утврди да је власник и земљишта потребног за његово коришћење и то у мерама и границама ближе описаним овим ставом изреке, укупне површине 44 м², што је тужени дужан да призна и трпи. Петим ставом изреке, обавезан је тужени да на име парничних трошкова исплати тужиоцу износ од 53.817,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3618/17 од 10.07.2018. године, првим ставом изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставу првом и другом изреке. Другим ставом изреке, укинута је првостепена пресуда у ставу трећем, четвртм и петом изреке и у том делу предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/14 и 87/18).

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној по члану 404. ЗПП, будући да су питања на која се указује као спорна, везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима. Осим тога, ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора,

јер се наводи ревизије односе на утврђено чињенично стање у вези са стицањем права својине одржајем на предметној катастарској парцели, имајући у виду њену намену, уз указивање на пасивну легитимацију, што није разлог за одлучивање о ревизији због потребе да се размотре правна питања у интересу равноправности грађана, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побиијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења права својине поднета је 18.04.2016. године, а вредност предмета спора означена у тужби и у уводу првостепене пресуде износи 10.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на неновчано потраживање, у коме означена вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужиоца недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**